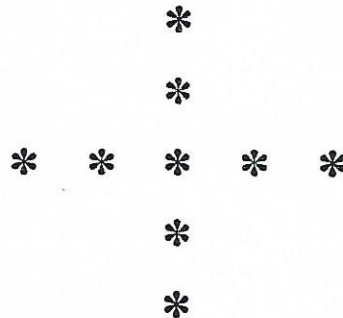

Τοχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπος Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΣΥΝΕΡΓΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΤΙΜΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

Ἀθῆναι 2012

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΣΥΝΕΡΓΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΤΙΜΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΚΗ΄ Ἰουλίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες
ἐγκωμιάσωμεν
τὸν συνεργὸν τῶν θείων
τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλων
ἀσκήσαντα ἐν Βάσῃ θεοπρεπῶς
καὶ αὐτοῦ θεῖον σπήλαιον
δακρῶν χεύμασι, Τίμωνα ἱερόν,
νυχθημέρων ἀγίασαντα.

Λαμπαδιστοῦ θεῖον γόνον,
θεόπνουν Τίμωνα,
τὸν ἐν Κρομμυακίτῃ
ὑπαντήσαντα Μάρκῳ
ἐνθέῳ καὶ Βαρνάβᾳ τῷ θεαυγεῖ,
συνοδίτης ὧν γέγονε
καὶ συνεργός, εὐφημήσωμεν ἐκτενῶς
ἐν τῇ ἐδραιώσει πίστεως.

Τὸν ἐραστὴν ἡσυχίας,
σεπτὸν οἰκήτορα
σπηλαίου ἐν τῇ Βάσῃ
Κοιλανίου ἐκθύμως,
Ὅσιων ὡς Πατέρων ὑπογραμμόν,
θεῖον Τίμωνα, μέλψωμεν
καὶ τὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωμεν προσευχὰς
πρὸς Θεάνθρωπον τὸν εὐσπλαγχνον.

Σὺν Ἀποστόλων δυάδι
 περιοδεύσαντα
 αὐτοῦ πατρίδα Κύπρον
 τοῦ Σωτῆρος κηρύττων
 τὸ ὄνομα τὸ θεῖον, ὕμνοις φαιροῖς
 πνευματέμφορον Τίμωνα
 ἐγκωμιάσωμεν Βάσης ὡς οἰκιστὴν
 καὶ πολῦτιμον θησαύρισμα.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὸν ταπεινῶ φρονήματι ὀλοθύμως ἀκολουθήσαντα
 τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλοις
 καὶ Κύπρον φωτίσαντα τὴν ἐν ἀγνωσίᾳ καθεύδουσαν,
 Τίμωνα τὸν ὀσιώτατον, εὐφημήσωμεν οὕτω λέγοντες·
 Τοῖς προσιοῦσι τῷ ἐν Βάσῃ σπηλαίῳ σου
 καὶ ἐκζητοῦσι τὴν οὐράνιον χάριν σου
 πέμψον εὐχαῖς σου τοὺς οἰκτιρμοὺς καὶ τὰ ἐλέη
 Χριστοῦ, τοῦ εὐϊλάτου Παντοκράτορος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....
Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

Μάρκου τὸν συνεργὸν
 καὶ συνοδίτην θεῖον
 Βαρνάβα Ἀποστόλου,
 τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις
 πνευματοφόρον Τίμωνα.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ ἀσκητῆς
 ἐν Βάσῃ Κοιλανίου
 σπηλαίου, ὁ τῷ Λόγῳ
 Θεοῦ εὐαρεστήσας
 σοῖς πόνοις, Τίμων Ὅσιε.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Μνήμην σου τὴν σεπτὴν
 πανευλαβῶς τιμῶντες,
 ὁμόζηλε Ὅσιων
 καὶ Ἀποστόλων, Τίμων,
 σὴν χάριν ἐκδεχόμεθα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
 Οὐ κλήσιν ἐν τῇ Κύπρῳ
 ἐκήρυξεν ὁ Τίμων,
 Τριάς ὑπεραγία,
 ὁμόσκηνε καὶ σύνθρονε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἡ τοὺς πιστοὺς
 ἐξ ὕψους ἐλεοῦσα
 ἀπαύστως, Θεομήτορ,
 καὶ σκέπουσα καὶ βλάβης
 ἐχθίστου ἀπαλλάτουσα.

Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
 Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ εἰς δὲ τὸ Κύριε
 ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρώην ἱερόδουλον
 Κρομνακίτου τιμήσωμεν
 Ἀποστόλους ξενίσαντα,
 αὐτὸν τοὺς ἐλκύσαντας
 εἰς Χριστοῦ τὴν πίστιν
 καὶ ψυχῆς ἐφέσει
 ὅλη αὐτοῖς πανευλαβῶς
 ἀκολουθήσαντα εὐφημήσωμεν
 ὡς εὐσεβείας κήρυκα
 καὶ ἀληθείας διδάσκαλον,
 πνευματέμφορον Τίωνα,
 στῦλον ἄσειστον πίστεως.

Βλάστημα περίλαμπρον
 τῆς νήσου Κύπρου τιμήσωμεν
 τοῦ Βαρνάβα ἐφάμιλλον
 καὶ Μάρκου ἰσότημον,
 Τίωνα τὸν θεῖον,
 τὸν καταλιπόντα
 αὐτοῦ τὸν οἶκον καὶ ὁδοὺς
 τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ βαδίσαντα
 ὡς ἄνδρα χαριτόβρυτον,

τῆς εὐσεβείας λευκάνθεμον
 εὐωδία εὐφρόναντα
 ἀρετῆς τὴν ὑφήλιον.

Ἦκες εἰς πατρίδα σου,
 Λαμπαδιστόν, Τίμων Ὅσιε,
 ἔνθα ὁ Ἡρακλείδιος
 ὁ θεῖος ἐξένισε
 σὲ σὺν Ἀποστόλοις
 Μάρκῳ καὶ Βαρνάβῃ,
 χειροτονήσασι αὐτὸν
 τῶν Ταμασέων σεπτὸν Ἐπίσκοπον,
 καὶ σὺν αὐτοῖς ἐκήρυξας
 Χριστοῦ τὴν κλήσιν εἰς ἅπασαν
 Κύπρον, νῦν ἀνυμνοῦσάν σου
 μνήμην τὴν πανσεβάσιμον.

Τίμων ἱερώτατε,
 ἐν Σαλαμῖνι μετ' ἄθλησιν
 τοῦ Βαρνάβᾶ τοῦ σώφρονος
 σὺν Μάρκῳ καὶ Ῥόδωνι
 ἦλθες εἰς Λιμνίτην
 Ἰησοῦν διδάσκων,
 δι' ὃν κατέλαβες τραχὺ
 σπήλαιον Βάσης ὥσπερ φιλέρημος
 στρουθὸς καὶ ὃ κατέδειξας
 κονίστραν τῶν παλαισμάτων σου
 τῶν συντόνων, αἰοίδιμε,
 θείας πίστεως μάργαρον.

Βάσαν καθηγίασας
 τοῦ Κοιλανίου καμάτοις σου
 θεαρέστοις, πανεύφημε,
 συντόνου ἀσκήσεως,
 Τίμων θεοφόρε,
 τῆς ἐγκαυχωμένης
 σῆ πολιτεία θεαυγεῖ
 καὶ προσκυνοῦσης σεπτῶν ἀγώνων σου
 τὸ σπήλαιον τὸ ἄνικμον,
 τὸ πιανθὲν θείοις ῥεύμασι
 σῶν δακρῶν καὶ χεύμασι
 ἀειρῶτοῖς ἰδρώτων σου.

Χαίρει ἐορτάζουσα
 ἡ νῆσος Κύπρος τὴν μνήμην σου
 καὶ ἡ Βάσα ἡ εὐσημος

ἀσκήσεως πόνους σου,
 Τίμων θεοφόρε,
 Ἐκκλησίας γέρας
 περιφανές καὶ ἱερὸν
 χριστοκηρύκων, ἄνερ, θησαύρισμα,
 καὶ πάντες οἱ Χριστώνυμοι
 ἀνευφημοῦντες καμάτους σου
 σὰς εὐχὰς ἐκδεχόμεθα
 τὸν τὸν εὐσπλαγγνον Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐπέλαμψε σήμερον ὡς φωστὴρ φαινότατος
 ἢ τοῦ ἀποστολικοῦ ἀνδρός, Τίμωνος τοῦ Ὁσίου, μνήμη
 ἀστραπαῖς καταυγάζουσα ἀκραιφνοῦς πολιτείας καὶ πίστεως
 οἰκουμένης τὰ πέρατα·
 δεῦτε οὖν πάντες φωτιζόμενοι τῇ αὐτοῦ ἀντιλήψει καὶ χάριτι
 ἐκδιώξωμεν τὴν σκοτομήνην τῆς ἀπογνώσεως καὶ τῶν θλίψεων
 καὶ ἐκζητήσωμεν τὰς αὐτοῦ πρεσβείας πρὸς προκοπὴν βίου
 καὶ ζωὴν τὴν ἐν πόλῳ αἰωνίζουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Β΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.
 (Κεφ. α΄ 3 -11)

Ἀδελφοί, ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ
 Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης
 διὰ τῆς ἐπίγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς, δι'
 ὧν τὰ τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ
 τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ
 ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν
 παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν
 δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ
 ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ
 εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. Ταῦτα
 γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους
 καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν ἧ
 γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλός ἐστι, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ
 καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί,
 σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι ταῦτα
 γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταισῆτέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως
 ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. δ' 25 - 3' 2)

Ἀδελφοί, ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἰ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσι. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχνοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν. Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινουῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ
Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησία
πανηγυρικῶς τελούσα τὴν ἀεσέβαστον μνήμην
Τίμωνος, τοῦ συνεργοῦ τῶν Ἀποστόλων,
ἐν Βάσῃ θεαρέστως ἀσκήσαντος
οὗτος γὰρ παρὰ τοὺς πόδας Βαρνάβα καὶ Μάρκου μαθητεύσας
σὺν αὐτοῖς Κύπρον περιώδευσε Χριστὸν κηρύττων
καὶ φωτίζων τοὺς ἐν ἀγνωσίᾳ καθεύδοντας

καταντήσας οὖν εἰς Βάσαν Κοιλανίου
καὶ εὐρῶν σπήλαιον ἐν αὐτῷ ὡς θῆρ ᾤκησε
καὶ Θεῷ ἀσκήσει εὐηρέστησε,
τῷ παρέχοντι πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Βραβεύων Κύριος τὴν φιλοξενίαν σου
πρὸς τὴν ξυνωρίδα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων,
Μάρκου καὶ Βαρνάβα, ἐν τῷ ἐν Κρομμυακίτη οἴκῳ σου
ἐκ τῆς ἀγνωσίας πρὸς τὴν θεογνωσίαν ἀνήγαγε σε, Τίμων μακάριε·
ὅθεν σήμερον ἡμεῖς τὴν μνήμην σου πανηγυρίζοντες
καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου πρὸ ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν μεγαλύνοντες
τάς εὐχάς σου ἐκδεχόμεθα πρὸς πνευματικὴν πρόοδον
καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν κήρυκα χρηματίσαντα
καὶ ἀσκητικοῖς ἐν Βάσῃ παλαισμασιν
ἠθῶν ἀμέπτων εἰκόνα διαγράψαντα,
Τίμονα εὐφημήσωμεν τὸν ἰσάγγελον
ἐν κατανύξει βοῶντες·
Ὁ νῦν σὺν Ἀποστόλοις καὶ Ὅσίοις ἐπαγαλλόμενος
ἐν σκηναῖς ἀφθίτου μακαριότητος
Χριστὸν ἰκέτευε σῶζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος δ΄.

Τὸν ἐκ Λαμπαδιστοῦ συνεργὸν τῆς ξυνωρίδος τῶν Ἀποστόλων,
Βαρνάβα καὶ Μάρκου, τιμήσωμεν Τίμονα,
ἐν σπηλαίῳ τῆς Βάσης θεαρέστως πολιτευσάμενον
καὶ δόξης ἀξιοθέντα οὐρανοῦ πιστῶς λέγοντες·
Κοιλανίου ἐγκαλλώπισμα,
ὁ συντόνοις πόνοις θεωθεὶς κατὰ μέθεξιν,
ἀξίωσον καὶ τοὺς τιμῶντάς σε σὺν σοὶ ἀπολαῦσαι
τῆς ἐν οὐρανοῖς ἀλήκτου μακαριότητος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Θεοφώτιστε ἄνερ, ὁ φωτίσας ἀστραπαῖς σου
ὄσιακῆς βιοτῆς καὶ διδασκαλίας τὴν πατρίδα σου, Κύπρον,
πρὸς παμφώτους ἀνέδραμες μετὰ πότμον σκηνώσεις
Χριστῷ ἀδιαλείπτως συνευφραίνεσθαι·
καὶ νῦν χαρᾶς ἀστασιάστου μετέχων
καὶ Ἄγγελοις συναγαλλόμενος
μὴ παύσῃ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῖν ἰλεούμενος
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε,...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Λαμπαδιστοῦ ὁ βλαστός,
τῆς νήσου Κύπρου τὸ εὐῶδες κιννάμωμον,
τὸ Ἴον τὸ μυροβόλον
ἀσκητικῆς ἀγωγῆς,
προσευχῆς ἀόκνου
καὶ στερήσεων
ὀδμαῖς νυχθημέρων σου
κατευφράνας, ἰσάγγελε,
τοῦ Κοιλανίου
Βάσαν τὴν θεοφρούρητον,
ἧς τὸ σπήλαιον
σῶν ἀγώνων ἀνέδειξας,
ἄνερ, κονίστραν, ἔνθεε,
συνέκδημε πάντιμε
τῶν τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλων,
μεθ' ὧν Χριστὸν ἰλεούμενος
μὴ παύση τοῖς πόθῳ
ἐορτάζουσι σὴν μνήμην
τὴν ἀεισέβαστον.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Χαίροις, Βαρνάβα ὁ συνεργὸς
τοῦ Ἀποστόλου, ποταμοῦ Θείας Χάριτος,
συνέκδημε θείου Μάρκου,
Εὐαγγελίου σεπτοῦ
συγγραφέως, Τίμων
ἀξιάγαστε,
ὁ πρὶν ἱερόδουλος
ὃν ἡ Χάρις τοῦ Πνεύματος
τῶν Ἀποστόλων
ἰσοστάσιον ἔδειξεν,
ἄνερ πάντιμε,
νήσου Κύπρου ὠραῖσμα·
ὄθεν τὴν θεῖαν μνήμην σου
λαμπρῶς ἐορτάζομεν
ἐν Βάσῃ τοῦ Κοιλανίου,
ἐνθα κατόκησας σπήλαιον
ὡς θῆρ καὶ ὁ πόνων

σῶν ἀσκητικῶν κονίστραν,
τρισμακάρα, ἔδειξας.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, τῆς εὐσεβείας φωστήρ,
σκληραγωγίας ὁ ἀστήρ ὁ πολύφωτος,
ὁ λύχνος τῆς ἀκτησίας,
τὸ φέγγος τῆς προσευχῆς
καὶ φιλοπονίας
τὸ φρονκτώρημα,
ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος
ὁ φαιδρῶς ἐλλαμπόμενος
καὶ διαλύων
ἀγνωσίας σκοτόμαιναν
ἐκ τῆ νήσου σου
Κύπρου ὕμνοις τὴν μνήμην σου
ἐπιτελούσης, Ὅσιε,
πιστῶν ἀγαλλίαμα
τῆς Βάσης, Τίμων φωσφόρε,
σπευδόντων ἐν περιστάσεσι
σπηλαίῳ σῶν πόνων
ἀρετῆς τῆς ψυχοτρόφου
πρὸς ὀλοκλήρωσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ως Ἀποστόλων συνεργὸς καὶ συνέδημος
καὶ Ὅσιων περιφανὲς σεμνολόγημα
εὐλαβῶς ὑμνολογοῦμέν σε, Τίμων θεσπέσιε·
σὺ γὰρ περιοδεύσας τὴν Κύπρον
καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς φωτίσας σὺν τοῖς διδασκάλοις σου,
Μάρκῳ καὶ Βαρνάβῃ,
ὀσίως ἐν Βάσῃ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας
καὶ νῦν ἀπολαύων εὐκλείας οὐρανίου
μὴ παύση τοῦ δοτῆρος τῶν ἀγαθῶν, Κυρίου, δεόμενος
ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μαθητὴν Ἀποστόλων τὸν ἐνθεώτατον
καὶ ζηλωτὴν τῶν ἀγώνων
τῶν θεαρέστων αὐτῶν,
θεοφόρον πάντες Τίμονα, τιμήσωμεν

Εὐαγγελίου ὡς σεπτὸν
τιμητὴν καὶ ἀσκητὴν
σπηλαίου λαμπρὸν τῆς Βάσης
βοῶντες· Βλάστημα Κύπρου
ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν ἰκέτευε.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῶ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ
Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἦ Χάρις τοῦ Θεοῦ
σὲ σκιάσασα, Τίμων,
εὐθύς ὡς τοῖς σεπτοῖς
τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλοις
σεμνῶς ἠκολούθησας,
λύχνον ἔδειξε Πνεύματος
σέ, διώξαντα
τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας
ἐκ πατρίδος σου
καὶ ἀνατείλαντα ἡμᾶρ
αὐτῇ θείας γνώσεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄγνείας ἀκρεμών,
Θεοτόκε Παρθένε,
σεμνότητος πυξίς
καὶ βαλβίς παρθένιας
ἔδειχθης, Παντάνασσα,
ἡ αἰὲν περισκέπουσα
τοὺς ὑμνοῦντάς σε
καὶ ὁδηγοῦσα πρὸς τρίβους
τῆς ἀγνότητος
καὶ σωτηρίας τοὺς πόθῳ
σῆ χάριτι σπεύδοντας.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βαρνάβα συνέδημον
καὶ Μάρκου τὸν συνεργὸν
ἐκθύμως τιμήσωμεν
Λαμπαδιστοῦ τὸν βλαστὸν
καὶ Βάσης ὠραΐσμα,
Τίμωνα θεοφόρον,
τὸν ἀσκήσει συντόνω
κλίμακα ἀναβάντα
ἐν Χριστῷ ἀπαθείας
ὡς θεῖον παραστάτην ἡμῶν
ἐν περιστάσεσι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ λάκκου ἀνάγαγε
παθῶν χειρὶ πανσθενεῖ
τῇ θεία σου, ἄχραντε
Θεογεννήτορ, ἡμᾶς
τοὺς σὲ μεγαλύνοντας
ἄσμασιν ὡς αἰτίαν
σωτηρίας μερόπων,
Δέσποινα Παναγία,
καὶ βοῶντας ἐν πίστει
Ἐκ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἀπειλῆς
ῥῦσαι σοὺς πρόσφυγας.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.**

Θεόπνουν Τίμωνα, ὄνπερ ἀνέδειξεν
ἢ Χάρις Πνεύματος τοῦ θείου πρότυπον
φιλοπονίας, ἀγωγῆς ἀμέμπτου καὶ ἀκτησίας,
σπηλαιώτην Ὅσιον, Βάσης ἔμψυχον σέμνωμα,
καὶ θαυμάτων πέλαγος εὐλαβῶς ἀνυμνήσωμεν
φωναῖς ἀναβοῶντες αἰσίαις· Χαῖρε, οἰκῆτορ Κοιλανίου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπειρῶν παισιμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στίχος. Οί οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ι´ 16 - 21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει...
Ζήτηι τῇ Η´ Νοεμβρίου.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ Νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β´.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ο πρώην ἱεροδουλος τοῦ βωμοῦ τῶν ἐν Κρομμυακίτη εἰδώλων
δοῦλος Χριστοῦ δείκνυται ταῖς τῶν Ἀποστόλων νοουθεσίαις,
Βαρνάβα καὶ Μάρκου, Τίμων ὁ θεομακάριστος
δεῦτε οὖν πάντες ἐν Βάσῃ ἀσπασώμεθα
τὸ σπήλαιον τῶν αὐτοῦ ἀσκητικῶν παλαισμάτων
καὶ τὰς δεήσεις αὐτοῦ ἐκζητήσωμεν
πρὸς βίον κρείττονα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
" Τίμονα, Κύπριον ὑμῶν χριστοκήρυκα. Χ.Μ.Μ."

ᾠδὴ α´. Ἦχος δ´. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Βάσης τιμήσωμεν
σπηλαίου θεῖον οἰκήτορα,
πανόσιον Τίμονα,
τὸν καλιὰν ὡς στρουθὸν
θεῖον πήξαντα
ἀσκήσεως ἀρίστης
ἐν ταύτῃ γηθόμενοι
πάντες φιλέορτοι.

Ἰλέωσαι Κύριον
ἡμῖν τοῖς σὲ μακαρίζουσι
καὶ μνήμην τιμῶσί σου
τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν,
Τίμων Ὅσιε,
ὁ ἐξ ἱεροδούλων
γενόμενος πίστεως
θείας Ἀπόστολος.

Μὴ παύση τὸν Κύριον
ἐκδυσωπῶν τὸν φιλανθρωπον

ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σου
 ἀσκητικούς ἀληθῶς
 πόνους, Ὅσιε,
 ἐν Βάση Κοιλανίου,
 σεπτὲ Τίμων, ἔμψυχε
 ὄλβε χρηστότητος.

Θεοτοκίον.

Ὡς κόσμου διάσωμα
 σὲ ἀκλινῶς μακαρίζομεν,
 πανύμνητε Δέσποινα,
 Θεογεννήτορ σεμνή,
 τὴν βαστάσασαν
 ἀφράστως ἐν γαστρὶ σου
 πανάγνω τῆς κτίσεως
 πάσης τὸν Κύριον.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ναὲ ἀρετῆς καὶ ἐγκρατείας,
 τρισόλβιε Τίμων, σεαυτὸν
 ἠγίαςας συντόνοις σου
 καμάτοις ἐνασκήσεως
 σεπτῶν γονάτων κλίσεσι
 καὶ τῶν δακρύων σου χεύμασι.

Ἄξιως ἐν Βάση Κοιλανίου,
 ἐν κώμῃ σμικροῦ Λαμπαδιστοῦ
 καὶ ἐν τῷ διαλάμπανι
 Κρομμυακίτη, Ὅσιε
 ποτὲ τιμῶμεν μνήμην σου,
 Τίμων θεόφρον, τὴν πάντιμον.

Καλῶς ταῖς ὁδοῖς ἀκολουθήσας
 Βαρνάβα καὶ Μάρκου, θαυμαστέ,
 σὺν Ῥόδωνι, ἐκήρυξας
 Χριστοῦ τὸ θεῖον ὄνομα
 εἰς Κύπρον, τὴν τιμῶσάν σε,
 Τίμων, λαμπρῶς ὡς Ἀπόστολον.

Θεοτοκίον.

Ὑπέραγνε, Κεχαριτωμένη,
 φιλόστοργε Μήτηρ Ἰησοῦ,
 Υἱόν σου καθικέτευε
 μονογενῆ διδόναι μοι

χαράν, ἰσχὺν καὶ δύναμιν
ἄμφω τῷ σὲ μακαρίζοντι.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Τίμων Ὅσιε, ὁ κατοικήσας
Βάσης σπήλαιον καὶ ἐνασκήσας
ὡς ἰσάγγελος βροτός, ὁ συνέκδημος
τῶν τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλων καὶ σύσκηνος
αὐτῶν ἐν πόλῳ, εὐλόγει ἰκέτας σου
τοὺς προστρέχοντας
σὴν χάριν λαβεῖν ἐν ἄντρῳ σου
ἀγώνων νυχθημέρων πρὸς τελείωσιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐξανέτειλεν ἐκ σῆς νηδύος
Φῶς τὸ ἄδυτον, φθορᾶς τὰ σκόπη
διαλῦσαν τοῦ βροτείου συστήματος,
Θεοῦ ὁ Λόγος, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος,
Θεογεννήτορ, σεμνὴ παμμακάριστε,
Ὅν ἰκέτευε σκεδάσαι ἡμῶν τὴν ζόφωσιν
παθῶν τῶν χαμαιζήλων, Μητροπάρθενε.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Πολυτίμητον ὡς ὄλβον
τοῦ Χριστοῦ θείας πίστεως
καὶ σπηλαίου Βάσης
θησαυρὸν ἀσύλητον ἅπαντες
ὑμνολογοῦμέν σε, Τίμων ἀξιάγαστε,
ἄνερ Ὅσιε,
ὁ ἀπαθεία κοσμούμενος.

Ῥύπου ἱεροδουλείας
σὲ εἰδώλων ἐκάθησαν,
Τίμων θεοφόρε,
τοῦ Χριστοῦ οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι,
Κρομυνακίτου ἐκθύμως εἰς τὸν οἶκόν σου
οὓς ἐξένισας,
καὶ ὧν ὁδοῖς ἠκολούθησας.

Ἰεράρχου Ταμασέων
συμπολίτα θειότατε,
τοῦ Ἡρακλειδίου,
ὃν οἱ φωτισταί σου Ἀπόστολοι,
ἐχειροτόνησαν, Τίμων, κατηξίωσαι

ἐν σηνώμασιν
αὐτῷ συγχαίρειν οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα,
Θεοτόκε πανύμνητε,
καὶ καθαρωτέρα
τοῦ ἡλιακοῦ φέγγους, Δέσποινα,
δέξαι δεήσεις τῶν ὕμνοις προστρεχόντων σοι
καὶ ἐν ἄσμασι
μεγαλυνόντων σε πάντοτε.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νικήσας τὸν ἄρχοντα
τοῦ σκότους, Τίμων Ὅσιε,
πόνους σου συντόνους ἐν σπηλαίῳ
τῆς Βάσης στέφος
ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Χριστοῦ
ἐδέξω χρυσόπλοκον, σοφέ,
καὶ συγχαίρειν τάγμασι
τῶν Ἀγγελων ἠξίωσαι.

Ἦμνοῦμεν γονάτων σου
τὰς κλίσεις, Τίμων πάνσεπτε,
ρεῖθρα τῶν τιμίων σου ιδρώτων
καὶ σύντονόν σου
σκληραγωγίαν σαρκὸς
ἐν Βάσης σπηλαίῳ, ἱερὲ
ἀσκητά, συνέκδημε
Ἀποστόλων ἀκάματε.

Μονάζον, θεόφιλε,
καθάπερ ἐπὶ δώματος,
Τίμων χαριτόβρυτε, στρουθίον
ἐν σῷ σπηλαίῳ
ἐπιθυμίας σαρκὸς
ἐνέκρωσας καὶ πρὸς τὸν Θεὸν
ἔτεινας τὸ πνεῦμά σου,
εὐσεβεῖς ἀγιάζοντα.

Θεοτοκίον.

Νικήτορας δούλους σου
κατὰ τοῦ πολεμήτορος
δείξον ἐν ταῖς μάχαις καθ' ἡμέραν,

Θεογεννήτορ,
τὸν νικητὴν τῆς φθορᾶς
ἡμῶν καὶ θανάτου ἐν γαστρὶ
συλλαβοῦσα θεία σου
ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ῥς συνοδίτην ἀκάματον
δυάδος Ἀποστόλων τιμῶμέν σε,
Τίμων μακάριε,
Βαρνάβα, σκεύους τῆς Χάριτος,
καὶ Μάρκου, τοῦ ταμείου
τοῦ θείου Πνεύματος.

Χριστὸν ἐξ ὅλης ἠγάπησας
καρδίας σου, πανεύφημε Ὅσιε,
καὶ ἀφιέρωσας
Αὐτῷ ἱκμάδας τοῦ βίου σου
ἀπάσας, Τίμων, ἄνερ
πνευματοφόρητε.

Ρευστῶν ὑπέρτερος πέφηνας
καὶ πάντων ζηλωτής, Τίμων Ὅσιε,
μέροψ ἰσάγγελε,
ἀρρέυστων, ὧν ἐπεθύμησας
ἐν πόλῳ ἀπολαῦσαι
δι' ἐνασκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἡμᾶς καταξίωσον
Υἱοῦ σου τοῦ προσώπου τὸ ἄρρητον,
Θεογεννήτρια,
ἐν οὐρανίοις σκήνωμασι
σὺν Τίμωνι τῷ θείῳ
καὶ οὐρανόφρονι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ' δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῆς Κύπρου γόνον τὸν σεπτὸν ἐγκωμιάσωμεν,
τῶν Ἀποστόλων ταῖς ὁδοῖς ἀκολουθήσαντα,
Μάρκου θείου καὶ Βαρνάβα τοῦ θεοφόρου,
ὡς σπηλαίου Βάσης ὄσιον οἰκήτορα
καὶ ἀνδρῶν ἐπιφανῶν σεπτὸν διάκοσμον
ἀνακράζοντες· Χαίροις, Τίμων μακάριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι βιοτὴν σου
ἀπεθαύμασαν, Τίμων,
τῆς Βάσης τοῦ σπηλαίου οἰκῆτορ,
καὶ Κυπρίων πιστῶν οἱ χοροὶ
τῆς ἀσκήσεώς σου ἱερὰ σκάμματα,
τῶν Ἀποστόλων συσκήνε,
πρὸς ὃν πανευλαβῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, τῆς Κύπρου ὁ θεῖος γόνος·
χαῖρε, τοῦ Λόγου Ὑψίστου φίλος.

Χαῖρε, Ἀποστόλων δυάδος συνέκδημος·
χαῖρε, χαρισμάτων ἐνθέων ὁ πρόβολος.

Χαῖρε, βλάστημα περιδοξοῦ καὶ σεπτὸν Λαμπαδιστοῦ·
χαῖρε, οἶκημα τῆς Χάριτος τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ.

Χαῖρε, Βάσης σπηλαίου θεοφόρος οἰκῆτορ·
χαῖρε, πάσης χορείας εὐσεβῶν παρακλήτορ.

Χαῖρε, σεπτὸς Βαρνάβα συνέκδημος·
χαῖρε, λαμπρὸς τοῦ Μάρκου ὁμόσκηνος.

Χαῖρε, ἀγώνων στερῶν κοσμιότης·
χαῖρε, εἰδώλων σαπρῶν καθαιρέτης·

Χαίροις, Τίμων μακάριε.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς ΚΗ΄
Ἰουλίου. Εἶτα λέγομεν·**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου συνεργοῦ τῶν
Ἀποστόλων Τίμωνος, τοῦ ἐν Βάση Κοιλανίου θεοφιλῶς
ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Συνέκδημε Ἀποστόλων, μάκαρ Τίμων,
σπήλαιον ἡγίαςας πόνοις σου Βάσης.

Συναξάριον.

Ὁ ἐνδοξος συνέκδημος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρνάβα καὶ
Μάρκου Τίμων ἦν Κύπριος ἐκ τῆς κώμης Λαμπαδιστοῦ ὁρμώμενος.
Τερδόδουλος ὢν ἐν τῷ Ναῶ τῶν εἰδώλων παρὰ τὸν Κρομμυακίτην
κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπίσκεψιν τῆς ξυνωρίδος τῶν προμνημονευθέντων
Ἁγίων Ἀποστόλων μετεστράφη τὴν γνώμην τοῖς ἐκείνων λόγοις καὶ
εἰς Χριστὸν πιστεύσας ἠκολούθησεν αὐτοῖς ὅλη ψυχῆς ἐφέσει. Μετ’
αὐτῶν ἐλθὼν εἰς Λαμπαδιστὸν ἐφιλοξενήθη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ

Ἡρακλειδίου, ὃν εἶτα οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἐχειροτόνησαν Ἐπίσκοπον Ταμασέων.

Μετὰ τὸ μαρτυρικὸν ἐν Σαλαμῖνι τέλος τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα ὁ Τίμων μετὰ τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Ρόδωνος μέσῳ Λήδρας ἤκασιν εἰς Λιμνίτην, ἀπ' ὅπου αὐτὸς ἀποχωρισθεὶς τῶν ἄλλων ἦλθεν εἰς Βάσαν Κοιλανίου. Ἐνταῦθα εὐρῶν σπήλαιον ὤκησεν ἐν αὐτῷ καὶ κονίστραν πνευματικῶν ἀγῶνων αὐτὸ ἀνέδειξεν. Ἰσαγγέλωσ πολιτευσάμενος καὶ δοχεῖον τῆ Θείας Χάριτος γενόμενος ἐν εἰρήνῃ τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Στῦλος γέγονας
ἀσκήσεως ἀσάλευτος,
Τίμων αἰοῖδιμε,
φωστήρ ἀγάπης Χριστοῦ
καὶ λύχνε πολύφωτε
εὐχῆς καὶ νήψεως,
ὁ τὸ σπήλαιον
τῆς Βάσης λογιζόμενος
ἀνακτόριον, τρισμάκαρ.

Τίμων, βλάστημα
Λαμπαδιστοῦ περίβλεπτον,
κατηκολούθησας
Βαρνάβα τῷ θαυμαστῷ
καὶ Μάρκῳ, συγγράψαντι
τὸ Εὐαγγέλιον
τὸ θεόπνευστον
καὶ σὺν αὐτοῖς ἠξιώσαι
οὐρανίου εὐκληρίας.

Ῥσιώτατε,
τὴν Κύπρον περιώδευσας
φωτίζων ἅπαντας
ἐν ἀγνωσίας σκιᾷ
καθεύδοντας, πάμφωτε
Τίμων, καὶ ἡγείρας
πρὸς ὑπέρφωτα
σκηνώματα τῆς γνώσεως
τοῦ Θεοῦ λαὸν τῆς νήσου.

Θεοτοκίον.

Καταπράϋνον
 σαρκὸς κινήσεις δούλων σου,
 Θεογεννήτρια,
 σαῖς διαθέρμοις εὐχαῖς
 πρὸς Τόκον τὸν θεϊόν σου
 καὶ νοῦν ἀνύψωσον
 τῶν τιμώντων σε
 πρὸς ἀρετῆς ἐκζήτησιν
 καὶ σκηνώματα τοῦ πόλου.

Ῥδὴ ἡ΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἦσχυνας ἐχθρὸν τῇ σῇ ἀσκήσει
 ἐν Βάση τοῦ Κοιλανίου, Τίμων Ὅσιε,
 καὶ Χριστὸν κατηύφρανας
 σὲ τὸν καταστέψαντα
 στεφάνῳ ἀφθαρτότητος
 συντόνοις πόνοις σου,
 σαρκὸς κακοπαθεία καὶ νήψει,
 ἀσκητὰ σπηλαίου
 ἀνίκμου οὐρανόφρον.

Ρεῖθροις καθηγίασας ἰδρώτων
 τὸ σπήλαιον τῶν ἀγώνων σου, μακάριε
 Τίμων, καὶ ἐλεύκανας
 σῆς ψυχῆς ἱμάτιον,
 ὃ πίστει ἀμπεχόμενος
 πρὸς τὴν οὐράνιον
 ἀνέδρομες πατρίδα συγχαίρειν
 ἐσεὶ Ἀγγέλων
 χορείαις φωτολάμπρων.

῎μνοις καὶ ᾠδαῖς σε μελωδοῦμεν
 ὡς σύσκηνον Ἀποστόλων καὶ ὁμόζηλον,
 Τίμων παναοίδιμε,
 τὸν ἐπιποθήσαντα
 ἐν Βάση τῆς ἀσκήσεως
 ἀνῦσαι δίοδον
 καὶ φθάσαι εἰς πανάρρητον ὕψος
 θεϊκῆς εὐκλείας,
 πνευματοφόρε ἄνερ.

Θεοτοκίον.

Κῆπος ὑπὲρ λόγον θαυμασίων
 ὑπάρχεις, Θεογεννήτορ, εὐωδέστατος

καὶ λειμῶν τῆς Χάριτος
 σοῦ Υἱοῦ πανήδιστος,
 ὁ κατευφραίνων ἅπαντας
 σὲ μακαρίζοντας,
 Ἄγγέλων γλυκασμὲ καὶ ἀνθρώπων,
 Κεχαριτωμένη,
 καταφυγὴ καὶ σκέπη.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ἄνερ θεαυγές,
 πιστῶς θείαν μνήμην σου
 πανηγυρίζοντες
 καὶ ὑμνοῦντες σκάμματα
 διαγωγῆς σου σεπτῆς βοῶμέν σοι
 ἐν εὐλαβείᾳ· Ὅσιε,
 τῆς Βάσης σέμνωμα,
 μάκαρ Τίμων,
 ῥύου περιστάσεων
 καὶ δεινῶν συμφορῶν τοὺς ἰκέτας σου.

Χαῖρε, ἀσκητά,
 φωτὶ ὁ λαμπόμενος
 τῆς Θείας Χάριτος,
 χαῖρε, Κύπρου βλάστημα
 λαμπρὸν καὶ Βάσης σπηλαίου ἔνοικε
 θειότατε, λαμπρότητος
 τῆς ἄνω μέτοχος,
 τῶν Ἀγγέλων,
 Τίμων, ὁ συμμέτοχος
 θείας δόξης ἐν πόλου σκηνώμασι.

Μέμνησο ἡμῶν
 λαμπρῶς ἀνυμνούντων σε
 καὶ θείαν μνήμην σου
 ἐκτελούντων πάντοτε
 ἐν τῷ σπηλαίῳ σεπτῶν ἀγώνων σου,
 ναδὸν ὁ ἀγιότητος,
 τρισμάκαρ, ἔδειξας
 καὶ θαυμάτων
 μέλαθρον πολύτιμον,
 Τίμων, σκεῦος τοῦ Πνεύματος πάγχρυσον.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
 δεήσεσι Τίμωνος

ἡμᾶς ἀγίαζε
 τοὺς ἀνευφημοῦντάς σε
 ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ῥύου θλίψεων
 καὶ πειρασμῶν οἰκέτας σου,
 θεομακάριστε,
 θεία σκέπη
 καὶ φρουρὲ ἀνύστακτε
 εἰς αἰῶνας βροτείου συστήματος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων σύσκηνον,
 Βαρνάβα τοῦ θεόφρονος
 καὶ Μάρκου τοῦ θεοπνεύστου,
 ἐγκωμιάσωμεν πόθῳ,
 ἐν Βάσῃ τὸν ἀσκήσαντα,
 σπηλαίου ὡς οἰκήτορα
 θεοφιλῆ κραυγάζοντες·
 Χαῖρε, πανόσιε Τίμων,
 τῆς εὐσεβείας ἀκρότης.

Θεοτοκίον.

Ἐλέησον σοὺς πρόσφυγας
 καὶ χάριν σου κατάπεμψον
 ἀφθόνως, Θεογεννήτορ,
 ἐπὶ τοὺς ὕμνοις τιμῶντας
 πληθὺν τῶν μεγαλείων σου,
 εὐλογημένη Δέσποινα,
 ἢ ἐφορῶσα πάντοτε
 καὶ εὐλογοῦσα θεόθεν
 Κυπρίων εὐάνδρον νῆσον,

**Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
 Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ, τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χαίροις, ἱερὲ συνέκδημε
 τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ,
 Μάρκου τοῦ οὐρανόφρονος
 καὶ Βαρνάβα, Χάριτος
 θείας ἐνδιαιτήματος,
 τρισμάκαρ Τίμων,
 ἄνερ θεόσοφε,
 Κρομμυακίτου
 ὁ ἱερόδουλος,
 ὃν χάρις εἴλκυσεν

Ἀποστόλων τάχιστα πρὸς τὸν Χριστόν,
εἰς Αὐτὸν πιστεύοντας
ἅπαντας σφύζοντα.

Χαίροις, Τίμων παμμακάριστε,
ὁ ὀλοθύμως σεπτῶν
Ἀποστόλων γενόμενος
συνεργὸς καὶ σύσκηνος
καὶ εἰς Κύπρον, πατρίδα σου,
Χριστὸν κηρύξας
αὐτῶν τοῖς βήμασιν
ἀκολουθήσας
σεμνῶς, χριστόφιλε,
χαίροις, ὁ σπήλαιον
ἀγίαςας πόνοις σου ἀσκητικοῖς
Βάσαν, νῦν τιμῶσάν σου
μνήμην τὴν πάνσεπτον.

Μνήμην τὴν σεπτὴν σου σήμερον
τῶν φιλεόρτων χοροὶ
συνελθόντες εἰς σπήλαιον
ιερῶν ἀγώνων σου
ἐν τῇ Βάσει γεραίρομεν
σοὺς ἰσαγγέλους
καμάτων, Ὅσιε,
πρὸς σκιρτημάτων
σαρκὸς σου νέκρωσιν,
ἄνερ, καὶ ζώωσιν
πνεύματός σου, νήψεως φωταγωγῆ
καὶ εὐχῆς φρουκτώρημα
φωτολαμπέστατον.

Τίμων, κόμης γόνε πάντιμε
Λαμπαδιστοῦ, τῆς σὺν σὲ
βλαστησάσης Ἐπίσκοπον
θεῖον, Ἡρακλείδιον
Ταμασέων, ἐκήρυξας
σὺν Ἀποστόλοις
τὸ Εὐαγγέλιον
εἰς νῆσον Κύπρον,
ἦνπερ ἠγίαςας
εἶτα σοῖς δάκρουσι
καὶ ἰδρώτων ῥεῖθροις σου ἀσκητικῶν,
σπηλαιῶτα ἔνθεε,
ἐν Βάσει, Ὅσιε.

Δόξα. Ήχος πλ. α΄.

Λαμπαδιστοῦ τὸν γόνον, νήσου Κύπρου τὸ σέμνωμα
καὶ τῆς Βάσης Ἴον εὐῶδες, ἐπαινέσωμεν Τίμωνα,
ὡς συνεργὸν Ἀποστόλων καὶ Ὀσίων ἐφάμιλλον,
ἐκ μέσης καρδίας ψάλλοντες·
Ὁ συστρατευθεὶς τῇ ξυνωρίδι τῶν Ἀποστόλων,
Βαρνάβα καὶ Μάρκω,
καὶ ὁσιακῶς ἐν σπηλαίῳ τῆς Βάσης τὸ ζῆν ἐκμετροήσας,
μὴ παύση τοῦ Κυρίου δεόμενος, ἄνερ θεοτίμητε,
ὑπὲρ τῶν τιμώντων ἐν ὕμνοις
τὴν λαμπρὰν καὶ ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστολικοῦ
Ἄνδρὸς ἡ γ΄ καὶ ἡ στ΄ ῥοδή.**

Ἀπόστολος: Πρὸς Κολοσσαεῖς. (Κεφαλ. 1-3, 6-11).

Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ....

Ζήτηε τῇ Τρίτῃ τῆς ΚΑ΄ Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ε΄ 14 -19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου...

Ζήτηε τῇ ΙΗ΄ Ἰανουαρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ....

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, γόνε κώμης Λαμπαδιστοῦ,
χαίροις, Ἀποστόλων
ὁ βαδίσας σεπτοῖς ὁδοῖς,
χαίροις, ὁ οἰκῆτωρ
σπηλαίου Βάσης θεῖος,
πνευματοφόρε Τίμων,
ἀξιοθαύμαστε.

Τρισσεῦον, "Κύριε, ἐλέησον", ὡς ἐν Λιτῇ Ἁγίου Ὁρους·

Τίμων, Βάσης σέμνωμα*, Ἀποστόλων σύσκηνε,* φώτιζε ἰκέτας σου.

Δίστιχον.

Τίμων, Νικόλαον Τερέα Βάσης
εὐλόγει θεόθεν, Χαράλαμπης ψάλλει.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ
ΘΕΩ ΗΜΩΝ

Ἀριθμ. Καταλ. Α 617/ 10-6-12